כלכלת הכיבוש והמטבע שלה

Dr Alexander Ressos, TEP
Attorney-at-Law (Switzerland and Germany),
Solicitor (England & Wales and Hong Kong)
Of Counsel, KGP Legal LLC
alexander.ressos@kgplegal.com.sg
www.ressos.com.sg

קץ מערכת הבנקאות הקולוניאלית

הכיבוש החריב את מערכת הבנקאות שפרק B.II מתאר. ברחבי דרום־מזרח אסיה סגרו היפנים את הבנקים שהיו קשורים למדינות בעלות הברית, ולבסוף חיסלו כמעט את כל הבנקים האירופיים. מאחר שבנקים אלה שלטו בבנקאות שלפני המלחמה, בנקאות הפיקדונות באזור חוסלה במידה רבה. במלאיה הבריטית חוסלו שנים־עשר בנקים של האויב מכוח צווים יפניים, ובהם Hongkong and Shanghai Bank, Chartered Bank ו־Bank of China.[1]

ה־Yokohama Specie Bank הפך לסוכן של ממשלת יפן בדרום־מזרח אסיה ולכלי שבאמצעותו ארגנו הצבא ומשרד האוצר בטוקיו את הבנקאות. הבנקים האסייתיים הורשו לחזור ולפתוח את שעריהם במהלך 1942 ו־1943, אף שעסקיהם היו מצומצמים יחסית.[2] הבנקים הסיניים של סינגפור, שאת תולדותיהם מתאר פרק B.III, שרדו אפוא כמוסדות, אך איבדו את רוב תפקידם. הפיקדונות שלהם איבדו מערכם יחד עם המטבע, ולקוחותיהם לא ראו טעם רב להלוות או ללוות בכסף שכולם ציפו שיפוחת.

כמה בנקאים סינים נערכו למלחמה בראייה מרחיקת לכת. Tan Chin Tuan מ־Oversea-Chinese Banking Corporation העביר את הפיקדונות, המניות וניירות הערך של הבנק מסינגפור לבריטניה לפני הכיבוש, ושכפל את רישומיו כאמצעי זהירות מפני נזקי מלחמה. ב־1942 הוטל עליו להקים מחדש את המטה של OCBC בסין, והוא נסע דרך בטאוויה ורנגון

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

ומשם ביבשה לצ׳ונגצ׳ינג.[3] הפרשה מציגה צורה מוקדמת של תכנון המשכיות עסקית, שהרגולטורים דורשים כיום. בנק ששמר את נכסיו ואת רישומיו מחוץ להישג ידו של הכובש יכול היה לחדש את פעילותו לאחר המלחמה כשמאזנו שלם ברובו.

כסף הבננות

מועצת המטבע, שהנפיקה את הדולר המלאי מאז 1939, לא יכלה לשרת את הכובש. מערכת זו, שהוקמה בעקבות דוח Blackett, הנפיקה דולר בשווי זהה לדולר המצרים וצמוד לסטרלינג בשיעור של שני שילינג וארבעה פני. יתרותיה הוחזקו בלונדון והיו מחוץ לשליטת יפן. משום כך הנפיק הכובש מטבע משלו. שטרות צבאיים הנקובים בדולרים הונפקו בשווי זהה לדולר המלאי ונכנסו למחזור ב־1942.[4]

השטרות נודעו בכינוי כסף הבננות, שם של לעג שנלקח מעץ הבננה שהופיע על שטר עשרת הדולרים. איכות ההדפסה שלהם הייתה ירודה, כפי שהודו היפנים עצמם כשכינו אותה "מזעזעת". היא הלכה והידרדרה ככל שנמשכה המלחמה. על שטרות רבים לא הופיעו מספרים סידוריים, ולכן הזיופים היו נפוצים. מאפריל 1942, ובאזורים מסוימים רק מ־1943, קיבל לידיו את ההנפקה ה־Southern Regions Development Bank, מוסד ייעודי שהוקם במקור למימון פיתוח משאבים. השטרות נותרו זהים ועדיין הודפסו בטוקיו.[5]

עם הכיבוש, אחד הצעדים הראשונים של יפן היה לשערך מחדש את הין ולקבוע שיחידה אחת של כל מטבע בדרום־מזרח אסיה תהיה שווה לין אחד. בהשוואה לשערי החליפין של 1937, הין התחזק בין 35 ל־101 אחוזים מול מטבעות האזור, וכך הפכו סחורות דרום־מזרח אסיה לזולות עבור יפן.[6] שער החליפין היה אפוא הכלי הראשון לניצול, ומכונת הדפוס הפכה עד מהרה לכלי השני.

ממחזור מקביל למונופול

בשנה הראשונה בקירוב של הכיבוש הורשו המטבעות הקולוניאליים שלפני המלחמה לחזור ולהסתובב בשווי זהה לצד השטרות הצבאיים. חוק גרשם עשה את שלו: התושבים הוציאו את השטרות החדשים ושמרו את הישנים, כך שהמטבע הבריטי נותר הילך חוקי אך נעלם במהירות מהשוק הגלוי. עד 1943 התנהלה הכלכלה על שטרות יפניים. מסביבות סוף 1942 הוסיף הממשל היפני כפייה. לאחר שהוציא אל מחוץ לחוק את השימוש במטבעות שלפני המלחמה, עצם החזקתם הפכה לעבירה פלילית שדינה מעצר, לעיתים קרובות עינויים ואף מוות.[7]

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

המונופול של מטבע הכיבוש נשען על יותר מכוח הזרוע. ארגוני רכש מונופוליסטיים יפניים הפכו לשוק היחיד לגומי ולבדיל, ששווקי היצוא שלהם נעלמו. יצרנים ופועלים שעבדו עבור היפנים קיבלו את שכרם בשטרות הכיבוש. כמעט כולם נזקקו לשטרות אלה כדי לשלם מסים, לקבל מצרכים מוקצבים ולקנות כרטיסי הגרלה.[8] שטר הבננה היה אפוא אמצעי תשלום שאנשים השתמשו בו מדי יום בלי לסמוך עליו. ההבחנה הזו בין תפקיד הכסף כאמצעי חליפין לבין תפקידו כמאגר ערך עומדת במרכז החוויה.

מכונות דפוס ומחירים

הממשל היפני מימן את עצמו בעיקר בהדפסת כסף לצרכיו. בכל פעם שנזקק לכספים הדפיס שטרות נוספים, כך שהמטבע נפחת עם כל הנפקה חדשה. Kratoska העריך את היקף השטרות שהנפיק ה־Southern Regions Development Bank, ה־*Nanpo Kaihatsu Kinko*, ב־$3,816,794,000 נכון ל־10 באוגוסט 1945. ההנפקה הבריטית שלפני הפלישה הסתכמה, לשם השוואה, ב־$238,804,963.[9] שני הנתונים מתייחסים לשטחים ולמועדים שונים, ולכן אי אפשר להשוות ביניהם במדויק. סדר הגודל שלהם מלמד בכל זאת על היקף ההנפקה.

היסטוריונים של הכלכלה שחזרו את הקשר בין כסף למחירים בדיוק רב יותר. לפי Huff ו־Majima, היצע הכסף של מלאיה היה בסוף הכיבוש גדול פי 25.1 מאשר בתחילתו, ואילו המחירים בסינגפור עלו פי 11,226.5. המחירים עלו בממוצע ב־16.3 אחוזים בחודש, ב־30.5 אחוזים בחודש בשנה האחרונה של הכיבוש וב־86.8 אחוזים בחודש בחודשיים האחרונים שלו. סדרת המחירים שלהם לסינגפור משלבת מדד מחירים סיטוניים של Bank of Japan עם מדד יוקר מחיה שהרשויות הבריטיות בנו לאחר המלחמה מתוך רישומים יפניים.[10]

מחיר האורז ממחיש מה היו המשמעויות של יחסים אלה עבור משקי הבית. מאה קטי של אורז, כשישים קילוגרם, עלו $5 לפני המלחמה ו־$5,000 באוגוסט ובספטמבר 1945. כרטיסי הקצבה זיכו מבוגרים בחמישה קילוגרם אורז בחודש וילדים בשני קילוגרם, אף שמנת המבוגרים קוצצה מאוחר יותר ברבע. בטטות, טפיוקה ויאמים הפכו למזון בסיסי, ובמקביל צמח שוק שחור לאורז, לבשר ולתרופות.[11]

Huff ו־Majima מציינים שהאינפלציה, חמורה ככל שהייתה, לא עמדה בהגדרה המחמירה של היפר־אינפלציה עד לסוף ממש. האינפלציה החודשית במלאיה הגיעה ב־1945 לעשרים ומשהו גבוהים, אך לא התקרבה ל־40 אחוזים עד לימיה האחרונים של המלחמה באוגוסט. הסיבה

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

הייתה הביקוש לכסף לצורכי עסקאות שתואר לעיל. אנשים המשיכו להחזיק שטרות בננה משום שנזקקו להם לקניות היומיומיות, אף שהחזיקו מעט ככל האפשר. עד אוגוסט 1945 עמדו יתרות הכסף הריאליות במלאיה על 2.0 אחוזים מרמתן בתחילת הכיבוש.[12]

הבריחה מן הכסף

משקיפים בני התקופה תיארו את ההתנהגות שהנתונים האלה משקפים. ב־1946 ציין הסופר המלאי Chin Kee Onn ש"רק הטיפשים שבטיפשים התפתו לתחושת עושר" מהחזקת כמויות גדולות של שטרות יפניים. מי שצברו הון המירו אותו במהירות בסחורות ובהשקעות של ממש. נראה שאפילו פקידים בבנקים יפניים המירו את דמי הכיס שלהם למטבע בריטי כשנקרתה להם ההזדמנות.[13]

ערך השטרות עקב אחר החדשות מהחזית. Chin הבחין שכל תבוסה של מדינות הציר וכל ביקור של מפציצי B-29 אמריקניים הקפיצו את המחירים, כך ש"סאיפן, איוו ג'ימה, מנילה, רנגון ואוקינאווה היו קרשי קפיצה לאינפלציה". התעמולה של בעלות הברית חיזקה את ההשפעה כשהדגישה שוב ושוב שמטבע הכיבוש יהיה חסר ערך לאחר כניעת יפן. אנליסטים יפנים האשימו בחלקה את התעמולה הזו בירידת ערכם של השטרות.[14]

במקום שבו שמר הכסף על תפקידו כמאגר ערך, עבר תפקיד זה למטבעות שלפני המלחמה, שהוחלפו בין אנשים שסמכו זה על זה. בסינגפור נעשה שימוש נרחב יותר במטבע המצרים בשוק השחור.[15] זו הייתה הבעת אמון בולטת בממשלה שנעדרה. מנפיק המטבע הישן הובס וגורש, ובכל זאת העדיפו את שטרותיו, משום שהיו מגובים ביתרות שהוחזקו מחוץ להישג ידו של הכובש ומשום שאנשים ציפו לשובם של הבריטים. רשתות האמון הבלתי פורמליות שתיאר פרק A.V, שנבנו על חמולה, ניב ומוניטין אישי, הפכו לערוצים שבהם הסתובב הכסף הנסתר הזה.

הגרלות, הימורים ומסים

הממשל היפני ניסה לרסן את ההשפעות האינפלציוניות של הוצאותיו באמצעות גיוס הכנסות. המסים כללו מתנות "וולונטריות" שהוטלו בעיקר על אנשי עסקים סינים, הגרלות, ומסים על הימורים, פארקי שעשועים, זירות קרבות תרנגולים, אופניים, עגלות יד, רקדניות שכורות, מסעדות ובתי קפה. במרץ 1944 נערך במלאיה "מבצע חיסכון ענק".[16]

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

ההגרלות מילאו תפקיד בולט במאמץ זה. תחת ממשל צבאי שעודד הימורים צצו בתי הימורים לאורך הרחובות. ב־1942 הנפיק הממשל כרטיסי הגרלה של Syonan בדולר אחד לכרטיס, וב־1943 באו בעקבותיהם כרטיסים שנמכרו ברחבי מלאיה, בהצדקה המוצהרת ששתי חמישיות מההכנסות יופנו לרווחת הקהילה ולמתקנים ציבוריים. את הפרסים סיפק ה־Yokohama Specie Bank, אותו מוסד ששימש סוכן פיננסי של הכיבוש.[17] ההגרלות ספגו כוח קנייה והעניקו לאוכלוסייה הימור על עושר פתאומי במטבע שאיבד את ערכו בהתמדה. הן גם הפכו לנורמה תרבות של ספקולציה, שלא התיישבה עם הרגלי החיסכון שמערכת בנקאית נשענת עליהם.

קריסת כלכלת הסחורות

הכלכלה הריאלית התכווצה באותו זמן שבו קרס המטבע. אין נתוני תוצר למלאיה בזמן המלחמה, אך Huff ו־Majima מעריכים שהתפוקה ירדה ככל הנראה לפחות בחצי. ייצור הגומי ב־1942 היה כרבע מהממוצע של 1937 עד 1939, ותפוקת הבדיל ב־1944 הגיעה ל־17.5 אחוזים בלבד מרמת סוף שנות השלושים. סחר הסחורות שפרק B.IV בוחן, שעליו נשענה שגשוגה של סינגפור כנמל מעבר (entrepôt), כמעט נעצר. גומי ובדיל אפשר היה למכור רק לקונים יפנים. שיירת המכליות היפנית האחרונה בדרכה ליפן יצאה מסינגפור ב־19 במרץ 1945.[18]

הערות

1. Shinobu Majima, “Financing Japan’s World War II Occupation” ו־Gregg Huff of Southeast Asia”, University of Oxford Discussion Papers in Economic and Social History, No. 109, אוקטובר 2012, 3 (פורסם בנוסח מתוקן ב־*Journal of Economic History*, כרך 73, גיליון 4, 2013, 937–977): בנקים שהיו קשורים למדינות בעלות הברית נסגרו, דבר שהוביל ל־“almost all European banks”, כך ש־“deposit banking in Southeast Asia was largely eliminated”. Paul H. Kratoska, “Banana Money: Consequences of the Demonetization of Wartime Japanese Currency in British Malaya”, *Journal of Southeast Asian Studies*, כרך 23, גיליון 2, ספטמבר 1992, 322–345, הערה 25 (הערות המקורות נצפו ב־Cambridge Core, נובמבר 2026): שנים־עשר בנקים של האויב, ובהם Hongkong and Shanghai Bank, Chartered Bank ו־Bank of China, חוסלו מכוח צווים יפניים. ↩

2. Majima, “Financing Japan’s World War II Occupation”, Discussion ו־Huff Paper No. 109, 3: הבנקים האסייתיים “were allowed to re-open during 1942 and

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

1943" אך "did relatively little business"; ה־Yokohama Specie Bank הפך ל־"the Japanese government's agent in Southeast Asia". ↩

3. ISEAS–Yusof Ishak Institute Library, "War Correspondence – A Record Group of the Tan Chin Tuan Private Papers" (נצפה בנובמבר 2026): Tan העביר את "the deposits, stocks and securities from Singapore to Britain prior to the Japanese Occupation", שכפל רישומים, וב־1942 היה "entrusted with the responsibility to re-establish OCBC's head office in China", ונסע דרך בטאוויה ורנגון לצ'ונגצ'ינג. ↩

4. Wikipedia, "Malayan dollar" (נצפה בנובמבר 2026): ה־Board of Commissioners of Currency, Malaya, "came into being in October 1938 following the Blackett Report"; הדולר המלאי הוכנס ב־1939 במקום דולר המצרים בשווי זהה, בשיעור של שני שילינג וארבעה פני סטרלינג. Wikipedia, "Japanese government-issued dollar in Malaya and Borneo" (נצפה בנובמבר 2026): השטרות הונפקו באותו ערך כמו הדולר המלאי ונכנסו למחזור ב־1942; התושבים נאלצו להשתמש במטבע החדש. ↩

5. Wikipedia, "Japanese government-issued dollar in Malaya and Borneo" (נצפה בנובמבר 2026): המטבע כונה "banana money" (במלאית: *duit pisang*) על שם מוטיב עץ הבננה על שטר עשרת הדולרים. Huff ו־Majima, "Financing Japan's World War II Occupation", Discussion Paper No. 109, 4: איכות ההדפסה "was, the Japanese acknowledged, 'appalling' and it deteriorated as the war continued"; מטבעות הכיבוש כונו "banana money" במלאיה ובאינדונזיה. Wikipedia, "Japanese government-issued dollar in Malaya and Borneo" (נצפה בנובמבר 2026): "Counterfeiting was widespread because many notes lacked serial numbers". Huff ו־Majima, "Financing Japan's World War II Occupation", Discussion Paper No. 109, 4: ה־Southern Regions Development Bank "started issuing scrip in April 1942, although in some areas not until 1943"; השטרות "remained identical to those used by the military and the Yokohama Specie Bank and were still printed in Tokyo". ↩

6. Huff ו־Majima, "Financing Japan's World War II Occupation", Discussion Paper No. 109, 3: יפן קבעה "a unit of each of Southeast Asia's currencies equal to one yen"; בהשוואה לשערי החליפין של 1937, "the yen gained in value by between 35% and 101%". ↩

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

7. Huff ו־Majima, “Financing Japan’s World War II Occupation”, Discussion Paper No. 109, 4: “Over the first year or so of the war in the military-occupied countries, pre-war colonial currencies were allowed to circulate at par alongside Japanese military scrip.” Kratoska, “Banana Money,” *Journal of Southeast Asian Studies*, כרך 23, גיליון 2, 1992, 322 (קטע נצפה ב־Cambridge Core, נובמבר 2026): המטבע הבריטי שלפני הפלישה נותר הילך חוקי אך נעלם במהירות מהשוק הגלוי; עד 1943 התנהלה הכלכלה על שטרות יפניים. Huff ו־Majima, “Financing Japan’s World War II Occupation”, Discussion Paper No. 109, 5 ו־20: שטרות הכיבוש דחקו את הכסף הקולוניאלי מהמחזור הגלוי באמצעות חוק גרשם ו־“החזקת מטבעות שלפני strong Japanese coercion beginning around late 1942”; המלחמה was deemed criminal and punishable with arrest, often torture, or “even death.” ↩

8. Huff ו־Majima, “Financing Japan’s World War II Occupation”, Discussion Paper No. 109, 20–21: ארגוני רכש מונופוליסטיים “became effectively the only market for pre-war export staples like rubber and tin in Malaya”; כמעט כולם נזקקו לשטרות הכיבוש למסים, למצרכים מוקצבים ולכרטיסי הגרלה. ↩

9. Wikipedia, “Japanese government-issued dollar in Malaya and Borneo” (נצפה בנובמבר 2026): הממשל הדפיס שטרות נוספים כדי לספק כסף לפי דרישה, דבר שגרם להיפר־אינפלציה ולפיחות חמור; Huff ו־Majima, “Financing Japan’s World War II Occupation”, Discussion Paper No. 109, 5: העברת המשאבים ליפן באמצעות שטרות הכיבוש “involved nothing more than printing the required amount of currency”. Kratoska, “Banana Money”, 1992, הערות 3 ו־14 (הערות המקורות נצפו ב־Cambridge Core, נובמבר 2026): ההנפקה הבריטית שלפני הפלישה, שנמשכה מהמחזור ובוטל מעמדה כהילך חוקי ב־1948, הוערכה ב־$238,804,963; הנפקת השטרות היפנית של ה־Nanpo Kaihatsu Kinko הגיעה ל־$3,816,794,000 נכון ל־10 באוגוסט 1945. ↩

10. Huff ו־Majima, “Financing Japan’s World War II Occupation”, Discussion Paper No. 109, 18 וטבלה 5: למלאיה, יחס המחירים בסוף הכיבוש למחירים בתחילתו 11,226.5; יחס כמות המטבע 25.1; עליית מחירים ממוצעת של 16.3% בחודש, 30.5% בחודש בשנה האחרונה ו־86.8% בחודש בחודשיים האחרונים; המחירים הם של סינגפור. Huff ו־Majima, “Financing Japan’s World War II Occupation”, Discussion Paper No. 109, נספח: המחירים לסינגפור עד דצמבר 1944 לקוחים ממדד

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

מחירים סיטוניים של Bank of Japan, המקושר למדד יוקר מחיה מתוך "Validity of contracts entered into before and during the Japanese occupation", National Archives, Kew, CO853/726/3, שבנו הרשויות הבריטיות לאחר המלחמה. ↩

11. Wikipedia, "Japanese occupation of Singapore" (נצפה בנובמבר 2026): מחיר האורז עלה מ־$5 ל־100 קטי (כ־60 ק"ג) ל־$5,000 עד אוגוסט–ספטמבר 1945; כרטיסי הקצבה העניקו למבוגרים 5 ק"ג ולילדים 2 ק"ג אורז בחודש; מנת המבוגרים קוצצה ב־25%. Wikipedia, "Japanese occupation of Singapore" (נצפה בנובמבר 2026): ההגבלות של כלכלת הפיקוד יצרו שוק שחור לאורז, לבשר ולתרופות; בטטות, טפיוקה ויאמים הפכו למזון בסיסי. ↩

12. Huff ו־Majima, "Financing Japan's World War II Occupation", Discussion Paper No. 109, 18: האינפלציה במלאיה, "although in 1945 often at monthly levels in the high twenties, never approached 40% monthly inflation until the final days of the war in August". Huff ו־Majima, "Financing Japan's World War II Occupation", Discussion Paper No. 109, 19–20: "By August טבלה 5 in Malaya, real balances stood at 2.0% of their level at the onset of 1945 occupation." ↩

13. Huff ו־Majima, "Financing Japan's World War II Occupation", Discussion Paper No. 109, 21, המצטטים את Chin Kee Onn, *Malaya Upside Down* (Singapore, Jitts & Co., 1946), 45: "only the most stupid were lulled into a sense of wealth"; אחרים "who had amassed 'fortunes' quickly changed the paper money into commodities, and substantial investments". Huff ו־Majima, "Financing Japan's World War II Occupation", Discussion Paper No. 109, 21: "given the opportunity even the clerks in Japanese banks changed their pocket money into British currency". ↩

14. Huff ו־Majima, "Financing Japan's World War II Occupation", Discussion Paper No. 109, 21, המצטטים את Chin, *Malaya Upside Down*, 45: "Every time there was an Axis defeat, particularly Japanese defeats, prices of goods jumped -up … Saipan, Iwojima, Manila, Rangoon, and Okinawa were inflation spring boards". Huff ו־Majima, "Financing Japan's World War II Occupation", Discussion Paper No. 109, 19: התעמולה של בעלות הברית "repeatedly stressed

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

טקטיקה ,"that scrip would become worthless after Japan surrendered שאנליסטים יפנים האשימו בחלקה בירידת ערכם של השטרות. ↩

15. Huff ו־Majima, "Financing Japan's World War II Occupation", Discussion Paper No. 109, 21: ככל שהכסף נותר מאגר ערך, "this largely devolved to pre-war currencies exchanged among those considered trustworthy". Wikipedia, "Japanese occupation of Singapore" (נצפה בנובמבר 2026): בשוק השחור נעשה שימוש נרחב יותר במטבע המצרים. ↩

16. Huff ו־Majima, "Financing Japan's World War II Occupation", Discussion Paper No. 109, 10: "in March 1944 a 'gigantic saving campaign' in Malaya included 'voluntary' gifts, levied mainly on Chinese businessmen" המסים, lotteries, and taxes on gambling, amusement parks, cockpits, bicycles, hand carts, taxi dancers, restaurants and coffee shops." ↩

17. Roots.gov.sg (National Museum of Singapore), "A $1 'Syonan Shoken' lottery ticket", מספר רישום 1995-00520 (נצפה בנובמבר 2026): הממשל הצבאי היפני עודד הימורים במלאיה; הכרטיסים הונפקו לראשונה ב־1942 בדולר אחד; ב־1943 הונפקו ברחבי מלאיה, כששתי חמישיות מההכנסות יועדו לרווחת הקהילה ולמתקנים ציבוריים; את הפרסים סיפק Yokohama Specie Bank Ltd. ↩

18. Huff ו־Majima, "Financing Japan's World War II Occupation", Discussion Paper No. 109, 14: התוצר של מלאיה "probably fell by at least half and perhaps more"; עד 1942 עמד ייצור הגומי על כרבע מהממוצע של 1937–39; ב־1944 עמדה תפוקת הבדיל על "only 17.5% of late 1930s levels". Huff ו־Majima, "Financing Japan's World War II Occupation", Discussion Paper No. 109, 14: גומי ובדיל "became largely unsaleable except for Japanese buying"; שם, 7: "the last Japanese tanker convoy for Japan left Singapore on 19 March 1945." ↩

Disclaimer

This article is provided for general information only. It is based on publicly available sources as at its date of publication. These sources have not been independently verified against licences, regulatory registers or the records of the entities concerned. It is not legal, tax, financial or investment advice. Nor is it a recommendation to invest in, transact with or use the services of any entity mentioned.

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

Law and regulation change frequently, so the content may be incomplete or outdated. To the fullest extent permitted by law, Dr Alexander Ressos and the publisher of SingaporeIQ exclude all liability for loss or damage arising from the use of or reliance on this article. Readers should obtain advice on their specific circumstances before acting or refraining from action.

Names and trademarks of the entities discussed belong to their owners and are used for identification only. Their mention implies no endorsement, affiliation or allegation of wrongdoing. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. Corrections and updates: contact@ressos.com.

© 2026 Dr Alexander Ressos. This article may be quoted with attribution to SingaporeIQ (SingaporeIQ.com). Reproduction in full and any commercial use require prior written consent. The Legal Terms at https://singaporeiq.com/legal-terms apply.

Author contact: Dr Alexander Ressos, TEP · contact@ressos.com

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.